

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Sørgedigt i Anledning af Christian Stockfleths Hustru Adolphine Christine Rostgaards Død

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613724310288/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

¹⁰⁰ Hun vidste alt sit Liv at vende Verden Hælen,
Ja fandt sit Liv i det Hun søgte Gud i Sielen.
Hun var sin Herres Liv; I sær allene glad,
Fordi de Begge Toe i Levnet fulgtes ad:

O Samling! samlet med en Lighed uden Lige!
¹⁰⁵ Kand nogen høyere paa Glædens Trappe stige,
End de, der var saa vel i Samlingen forseet,
At Begge virkelig foreenedes til Eet?

Kand nogen glædes i een syndig Hob af Penge,
Ja Siel-knyttet ved een Livløs Guld-Klump henge,
¹¹⁰ Hvad var da ey for Lyst og Himmel-blandet Fryd
I Stochfleths ædle Siel ved Rostgaards Liv og Dyd?

Endnu gik alting vel; hans Sol var ikke dalet,
Hans Blomster var galant med ægte Farver malet,
Hans heele Hierrens Fryd stod alt i frugtbar Flor,
¹¹⁵ Hvorved hans Lykke blev tilsyne meget stor.

Den dydig Frue blev til Barsel-Sengen færdig:
Her ventedes en Frugt som var sin Stamme værdig,
Her stræbte Moder i fortvivlet Fødsels-Vee,
At Fader kunde faae sit ynskte Barn at see.

¹²⁰ Strax blev den første Skye paa Mandens Himmel trekket
Og Lykke-Stiernens Glands ved taaget Vanheld svekket;
Hand frygted alt, som een, der forveys kunde spaae,
At store Steen og Stød i Veyen for ham laae.